

[Energiministeren]

mig og folketingets repræsenteret ved energipolitisk-udvalg. Vi har været igennem denne sag ved adskillige lejligheder, og sidste sommer, da der blev opnået forståelse mellem forsyningsselskaberne og kommunerne i området om, hvilken form der var hensigtsmæssig, blev folketingets energipolitiske udvalg naturligvis orienteret, som det sig hør og bør. Det forhindrer ikke, at en eventuel udvikling nu naturligvis på samme måde vil blive registreret, og at der stadig er mulighed for en dialog om disse ting.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Et stort tys-tys-møde på Marienborg, der ikke kommer skatteyderne ved, er den karakteristik, hr. Maisted giver folketingets energipolitiske udvalg, der skal holde en konference om dette projekt. Det synes jeg er meget fascinerende.

Jeg synes, det havde været rimeligt, hvis fremskridtspartiet havde afventet mødet den 23. marts i år, havde spurgt i udvalget, hvad der kom ud af det, og derefter havde taget stilling til, om det var tidspunktet til at rejse en forespørgsel.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at vide, hvad der var sket, hvis der var hændt det uheldige, at statsministeren havde aflyst sit møde den 23. marts. Så var denne debat i alt fald blevet noget kortere, end den er blevet nu, og det havde ikke været til gavn for fremskridtspartiet, der åbenbart kun har rejst den for at få presse på sagen.

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Jeg vil lige sige til hr. Duetoft, at det faktisk præcis er det, jeg har gjort hele vejen igennem. Jeg har sikret mig, at man holdt disse møder, og har fået at vide, at man arrangerer et møde den 25. april i år. Det var unægtelig noget senere. Men det er ikke det vigtige for mig. Det vigtige er, at når folketinget har vedtaget noget i december måned og siger, at man nu vil køre det efter ganske bestemte principper, vil jeg gerne vide, om det er det, man diskuterer, og hvad man er kommet frem til af resultater.

Man er altså ikke kommet frem til nogen resultater. Men taxameteret tikker hver ene-

ste dag. Det er jo ikke småpenge, hr. Duetoft. Det var 26 mia kr. i akkumuleret gæld og 17 mia kr. i anlægsudgifter, der var tale om.

Men det er rigtigt, at jeg har sagt, at bestyrelsen og direktionen ud fra de givne forudsætninger selvfølgelig har reageret fornuftigt, langt bedre, end den forrige bestyrelse har gjort. Men det var vel også meningen, da man indsatte en anden formand, går jeg ud fra. Men dermed være jo ikke sagt, at jeg er enig i projektet.

Jeg synes, at venstre i denne sag, udtrykt ved energiministeren, udtaler sig noget ejendommeligt. Jeg siger under denne debat: o.k., vi har dummet os, der ligger altså 17 mia kr., lad os prøve på at føre en fornuftig fælles politik, der begrænser ulykkerne fremover og overholder den dagsorden, som folketinget selv har vedtaget. Lad os kigge på det fremover. Det er en erkendelse af, at de 17 mia kr. stort set er tabt i denne forbindelse. Og så spørger jeg: vil regeringen så arbejde efter det, folketinget vedtog, og hvad betyder det, at man skal drive noget efter forretningsmæssige principper? Det blev defineret. Det blev klarlagt. Der kommer ingen svar.

Så siger venstre: ja men her i folketinget gør venstre det, at hver gang det kommer i mindretal over for nogle andre, fører det de andres politik, mens fremskridtspartiet mindretal står fast ved sine synspunkter. Det er muligt, at det er fornuftigt at drive politik på den måde, at man kræver at få kernekraft i landet og laver en aftale med socialdemokratiet om at få indført naturgas – det gør en venstreminister – og til gengæld skal man få kernekraft. Men så bliver man altså så glad for, at man ikke fik kernekraft, og for, at man står med et naturgasprojekt, som man i sin egen energipolitiske redegørelse – jeg tror, det var i 1978 – klart tog afstand fra. Så må denne regering og med venstre som drivkraft da være interesseret i at begrænse ulykkerne og ikke udvide dem. Det er de udspil, jeg efterlyser fra regeringens side.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var: